

Exemplul Apostolilor

În studiul din această săptămână ne vom îndrepta atenția asupra vieții de creștin în general, a vieții de lucrător în particular și ce ar trebui să motiveze viața unui pastor.

În studiile anterioare, pe lângă revizuirea contextului în care au fost scrise cele 2 epistole către tesaloniceni, am observat și motivele pentru care Pavel era recunoscător lui Dumnezeu. Acesta îi mulțumea lui Dumnezeu pentru biserica din Tesalonic care urma exemplul apostolilor și pentru că la rândul ei aceasta s-a transformat într-un exemplu pentru bisericile din împrejurimi.

Studiul acestei săptămâni ne prezintă câteva aspecte mai profunde cu care s-au confruntat apostolii în viețile și lucrarea lor.

Vom începe cu versetele din 1 Tesaloniceni 2:1,2 :

“Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică. După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.”

Este foarte interesantă maniera în care încep aceste versete : *“Voi înșivă știți, fraților...”*. Pavel nu se protejează sub opinia pe care el o are despre el însuși, cu toții știm că este ușor să ai o părere minunată despre tine însuși dar este foarte greu ca și ceilalți să aibă aceeași părere, însă această expresie *“voi înșivă știți”* este folosită destul de des în epistolele sale și ar avea înțelesul următor: *“...nu este nevoie să spun nimic despre mine însumi, voi cunoașteți realitatea și o puteți vedea.”* Dar ce știau tesalonicenii despre Pavel și Sila? Tesalonicenii știau că apostolilor nu le-a fost ușor să predice Evanghelia, să ne amintim de experiența din Filipi unde împreună cu Sila au fost batuți până la sângerare și apoi au fost aruncați într-o închisoare groaznică. După ce au reușit să scape ar fi avut toate motivele să renunțe, însă nu au renunțat în ciuda dificultăților, împotrivirilor și persecuției, ci au mers înainte cu mai mult curaj. Este ușor să lucrezi atunci când totul e ca o mare de trandafiri, oamenii acceptă Evanghelia iar la sfârșitul lunii ai siguranța întreținerii familiei tale, însă pionierii credinței au mers înainte prin mijlocul durerii și a dificultăților.

Spre exemplu pastorul Thomas Davis și soția lui au evanghelizat Ecuadorul.

În anul 1904 au ajuns în portul Guayaquil și apoi s-au mutat în Ambato unde au început să imprăști vestile bune ale salvării. Pe atunci nu exista nici un frate în aceeași zonă și nici un birou de misiune. Însă ei au început să lucreze făcând colportaj, luptând cu prejudecata și persecuția, până într-o zi când soția lui s-a îmbolnăvit și a murit. Thomas a simțit o dublă lovitură, pe lângă moartea soției sale, el a trebuit să accepte neputința de a o îngropa într-un cimitir datorită prejudecăților care guvernau acel oraș. Așa că într-o noapte a luat în spate corpul inert al soției și l-a dus într-o vale unde l-a îngropat, într-un loc care-l știau doar ingerii și el.

Așa au suferit pionierii, draga prietene, așa a suferit și Pavel împreună cu apostolii din pricina predicării Evangheliei. De aceea spune el *„Voi știți...”* pentru că oamenii vedeau felul în care ei se dăruiau în scopul predicării Evangheliei.

Versetul 3 spune: *“Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.”*

Prietene, durerea purifică, este cea care curată în profunzime, slefuieste și dă forma unui diamant. Nimeni nu iese dintr-o experiență dureroasă în același fel în care a intrat. Școala durerii este locul unde Dumnezeu îi formează pe copiii Săi, în special pe lucrătorii din viața Sa.

După ce a trecut prin dureroasă experiență din Filipi, Pavel și Sila aveau tot dreptul să spună: *“Propovăduirea noastră nu se întemeiază pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.”*

Apostolul era convins de trei lucruri :

1. Evanghelia pe care o predicau nu se baza pe misticismul inselator si nici pe cercetarile umane, ci pe o intalnire si chemare persoana din partea lui Isus, iar in inima lui nu exista indoiala ci siguranta si certitudine.

2. Predicarea lor nu era roada asteptarilor umane de beneficiu propriu.

De multe ori un pastor tanar se poate insela cu privire la motivatiile sale.

De ce vreau sa fiu un pastor sau evanghelist? Pentru ca e tentant sa stau in lumina reflectoarelor de la amvon?

Sau pentru ca e frumos sa fii admirat de lume? Sau poate pentru ca atunci cand este vorba de un pastor de succes, acesta este aclamat de oameni, cautat de multimi pentru a primi autografe sau a face fotografii?

Pavel stia pentru ce era un evanghelist!

3. In mesajul lui Pavel nu exista nimic inselator, el predica Cuvantul care era Tora aceluia timp.

Isus s-a rugat intr-o ocazie: *"Sfinteste-i in Adevarul Tau, Cuvantul Tau este Adevarul."* Pe de alta parte, nu a fost Pavel cel care intr-o noapte intunecoasa, s-a intalnit in drumul spre Damasc cu Domnul Hristos? Care la randul Sau a spus despre Sine: *"Eu sunt Calea, Adevarul si Viata."*

De aceea mesajul lui Pavel era corect, pentru ca reflecta motivatii pure si pentru veridicitatea lui bazata chiar pe Adevar.

Dar aceasta nu era doar convingerea apostolului pentru ca el indraznea sa spuna tesalonicenilor *"Voi stiti"*:

Am sa-ti spun un lucru, lumea va tremura si va fi scuturata de Evanghelia astazi, cand eu ca lucrator voi fi sigur de motivatiile lucrarii mele. Lectia importanta pe care o invatam este aceea ca astazi, ca si in alte timpuri, lumea nu mai este preocupata de ceea ce spunem ci de motivele pentru care spunem sau facem un anumit lucru.

In partea a 3-a a acestui studiu, apostolul ne vorbeste despre convingerile sale personale si ale tesalonicenilor cu privire la lucrarea sa.

El stia ca oricat de sincer ar fi omul - poate gresi in ce priveste motivatiile sale sau a conceptelor pe care le are despre anumite lucruri. Chiar si cei care primesc mesajul pot gresi, pentru ca de-abia vad ce au in fata ochilor, de aceea Pavel merge mai departe si in versetul 4 spune urmatoarele: *"Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima."*

Observam doua expresii folosite de Pavel in acest text: *"ne-a gasit vrednici"* si *"care ne cerceteaza"*. Una este rezultatul celeilalte, si ii sunt atribuite lui Dumnezeu.

Pavel a fost cercetat de Dumnezeu si gasit vrednic. Chiar si cei care au scris Biblia, daca vei cerceta, vei vedea ca intotdeauna au cautat aprobarea lui Dumnezeu si nu a oamenilor. De multe ori aceasta i-a costat multa suferinta, respingere, dispret si chiar persecutie, inasa ei doreau sa doarma linistit si impacati cu Dumnezeu, stiind ca au fost gasiti vrednici de El in prezentarea mesajului Sau.

In zilele noastre se vorbeste foarte mult despre "autoexamen", inasa Pavel merge si mai departe si ne vorbeste despre un examen divin, nu un examen in care eu ma evaluez singur ci unul in care chiar Dumnezeu o face. Astfel gasim scris urmatoarele in versetele 5 si 6: *"În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu."*

N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste."

Realizezi? Pavel nu isi facea lucrarea cautand glorie si onoare omeneasca. Cred ca noi, fiintele umane, ar trebui sa inaltam persoana Domnului Isus Hristos, sa ne ascundem in spatele Lui si la fel ca si El atunci cand termina de predicat, sa disparem pur si simplu.

Dragul meu este foarte usor sa incurcam lucrurile, chiar in zilele noastre ne simtim tentati sa idolatrizam anumite persoane. Cultura in care traим afecteaza mult felul in care gandste lumea. De exemplu vad tineri, adolescenti si chiar copii care merg la biserica fara Biblie, in schimb aparatul de fotografiat nu lipseste. Atunci cand pastorul se ridica pentru a predica sau vre-un grup muzical pentru a canta, ei nu-si cauta Biblia sau sa adopte o atitudine de reverenta, primul lucru care-l fac este sa scoata aparatul si sa faca fotografii. Sunt de parere ca poporul trebuie educat, si mai cred ca noi cei care pentru un motiv sau altul suntem la amvon trebuie sa stim sa impartasim cu intelepciune cum sa-l inaltam pe Isus Hristos si nu fiinta umana. Pentru ca atunci cand

vom termina de transmis mesajul, oamenii sa fie insuflati de persoana Domnului Isus Hristos si nu de fiinta omeneasca.

Ajungem si la cea de a 4-a parte a studiului si aici vom avea nevoie sa citim versetele 7 si 8:

"Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii. Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți."

In aceste texte Pavel ne vorbeste despre emotii, dragoste, blandete. Foloseste dragostea unei mame care este cea mai sublima dintre toate, pentru a ilustra modul in care el ii iubeste pe tesaloniceni.

Cred ca unul dintre succesele evanghelistului lui Pavel se datoreaza dragostei, pentru ca este ceva care nu se poate preface, se poate vedea in ochi, in cuvintele folosite, in modul de comportare, in voce. Am avut un mare profesor de predicare si el imi spunea ca secretul se gaseste in a-l iubi pe Dumnezeu si pe oameni. Pentru dragostea ce i-o poarta lui Isus, un pastor petrece ore in sir in prezenta Sa, si pentru dragostea ce le-o poarta oamenilor, petrece ore pregatindu-si predica, astfel incat lumea sa primeasca paine hranitoare.

Pe de alta parte Pavel era un predicator complet, folosea cele trei aspecte ale predicarii biblice: "etos-ul" care se refera la caracterul predicatorului, "logos-ul" care se refera la ceea ce spunea si la cuvintele pe care le folosea, si "pathos-ul" care se refera la sentimente.

Pavel prin predicarea sa atingea omul in cele 3 aspecte: minte, sentimente si totul complet al fiintei umane; asa ar trebui sa fie orice predica.

Cateodata gasesc cate un predicator care afirma a fi un om rational caruia nu-i place sa atinga emotiile oamenilor. Daca noi am predica pentru masini si am fi predicatori rationali totul ar fi perfect, dar pentru ca predicam pentru fiinte umane care au capete pentru a gandi, inimi pentru a simti si corpuri pentru a se misca predica trebuie sa ajunga la om in aceste trei aspecte.

Iata-ne ajunsi la sfarsitul acestui studiu din capitolul 2 al epistolei catre tesaloniceni, si aici vom mai observa cateva dintre motivatiile lucrarii lui Pavel.

Versetul 9 ne spune:

"Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucrăm zi și noapte, ca să nu fim sarcină nici unuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu."

Trebuie sa intelegem ceva din acest text! Insi Pavel a spus cu o alta ocazie: *"Cel care predica Evanghelia sa traiasca de pe urma ei."*

Dar biserica crestina din timpul lui Pavel de-abia se formase si incepea sa fie organizata; inca nu exista o structura formata, nu exista misiune, asociatie, uniune, diviziune... nimic. Pavel planta biserici noi, ajungea intr-un loc unde nu existau biserici si predica pana se forma un nucleu mic de crestini, si de aceea prefera sa nu fie o sarcina pentru frati chiar daca el afirma candva ca se poate trai si de pe urma predicarii Evangheliei.

Apostolul profita de faptul ca stia bine sa lucreze in domeniul covoarelor astfel ocupandu-se si cu aceasta, dar in acelasi timp predica si Evanghelia.

In textul de mai sus Pavel foloseste o expresie interesanta. El spune ca *"lucrau zi si noapte"*. Se stie ca nimeni nu lucreaza si zi si noapte pentru ca asa ar muri, dar El foloseste aceasta figura de stil pentru a scoate in evidenta faptul ca nu avea timp pentru a se ocupa si cu alte lucruri in afara de predicare si munca pentru a se intretine. Aceasta ne demonstreaza inca o data puritatea apostolului, ba mai mult versetele 10-12 afirma urmatoarele:

"Voi sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți."

"Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream, să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa."

Pavel i-a sfatuit pe tesaloniceni, i-a avertizat asa cum un tata isi sfatuieste copiii. Din nou apostolul foloseste figura familiala pentru a ilustra tipul de relatie pe care doreste sa-l aiba cu cei din Tesalonic.

Dragoste, trebuie sa existe dragoste intre pastor si oaia sa, dar dragostea nu inseamna a permite tot ce copii sau biserica fac, pentru ca traim in niste vremuri in care este interzis sa spui Nu, iar rezultatul este o generatie care nu stie sa respecte reguli, cred ca libertatea inseamna libera voie, iar regulile sunt considerate contrariul libertatii.

Nu la fel gândea și Pavel. Pentru el regulile erau cercul protector al libertății și de aceea îi sfătuia, și nu oricum ci cu dragoste, cu finețe, cu blandete.

Acestea sunt caracteristicile creștinismului.

Evanghelia este dragoste și aceasta este maniera de a castiga suflete pentru Hristos. Nu trebuie doar să fim fideli vocației noastre creștine ci și relațiilor cu oamenii.

Privilegiul pe care îl ai și îți este oferit de Evanghelie este acela că Dumnezeu te-a chemat în regatul și gloria Sa, însă responsabilitatea pe care o ai datorită cunoașterii ei este că trebuie să te comporți de o manieră demnă de un copil al lui Dumnezeu.

Pavel spune: *„Să trăiești așa cum corespunde cuiva care a fost chemat cu așa o înaltă și sfântă chemare”*.

Provocarea noastră este să trăim o viață de camaraderism reciproc cu Isus, în așa fel încât viața noastră să fie o inspirație pentru cei din jurul nostru!

Dumnezeu să te binecuvanteze!

Traducere și tehnoredactare
Ioana Gherman
www.7adventist.com/studiu/